

Dñica XI post octauā Pēthecostes

760

et qui in celo est festinat assistere: hūiliari in terra et copari etiā abiectionis despiciabilibus fratribus non recusat. Loqui charitati vestre sub breuitate descreuerā: sed qz nō est in hōie via eius: de curris sermo recitari nō potest: quē dispōnit ipse de quo loq̄mur: qui uiuit et regnat cū patre et sancto spiritu: p̄a finita secula seculoz. Amen.

Dñica. XI. Luce. xviii.

In illo tempore. Dixit iesus ad quosdā qui in se cōfidebāt tanq̄ iusti et asp̄nabant ceteros pabolam dicens: Duo hoies ascenderūt in templū vt orarēt: vnus phariseus et alter publicanus. Et reliqua. **Emelia beati Augustini epi.**

Illec sancti euangeliū edificat nos ad orandū et credendū: non de nobis sed de dño p̄sumendū. Que ad adorandū maior exoratio q̄ vt nobis de iudice

iniq̄ p̄ponere siluado? Iudei em̄ iniquus nec dū timēs nec boiem reuerēas: audiuit in viduam incompellere serice? redio: nō pietate inclinatus. Si ḡ exaudiuit qd̄ oderat: qd̄ rogabat quō non exaudiuit q̄ vt rogem? horat? **Luce. xi. nob. ista. e. c. s. traria cooperatio dñs suaderet: qz oportet sp̄ orare et nō deficere adiecit et ait: Uerūm cū uenerit fili? hoies: putas inueniet fidē in terra? Si fides desit? cū oio perit. Quis em̄ orat qd̄ nō credit? Un beatus ap̄s cū ad orandū exhortaret ait: Ois q̄cūq̄ inuocauerit nomē dñi saluus erit. Et vt ostendēz: vt fide fonte esse oīonem: posse ire in uuluum ybi caput aque siccat adiungit argz ait: Quō ḡ inuocant in que nō crediderūt? Ergo vt oremus crez damus: et ipa fides nō deficiat qua oram? vel oze? mus. Fides fundit orationē: fusa oīo etiam ipsa imperat fidei firmitatē. Etenim ne in temptatōnibus deficeret fides. p̄terea deus ait: Vigilate et orate ne iniretis in temptatōnē. Quid est in temptatōnē inire: nisi a fide exire? In tantū enim temptatio phariseū fides deficiat. Nā vt ap̄t nouerit ebaritas uestra de fide: me deficeret et periret dixit dñm vigilare et orare ne iniretis in temptatōnē: eo loco euangeliū ait: Hac nocte postulat iurbarbanas uexare uos sicut tritici: et ego rogo p̄ te petre ne deficiat fides tua. Rogat qui tunc et nō rogat q̄ p̄clit. Qd̄ aut ait dñs: Cū uenerit filius hominis puras inueniet fide in terra: de fide dñs ait que p̄fecta est. Ipsa em̄ uir in terra inueniet. Ecce plena est ecclesia dei. Quis huc accederet si fides nulla esset? Quis non mōres trāfferet si plena esset fides? Attendite ipos ap̄os dimissis oibz suis: et calcata spe seculi dñm nō sequerentur nisi magna fide haberet: tñ si plena haberent fidem non dicerent: dñe auge nobis fidē. Uide etiā illū uirūq̄ de se confitente: uide fidē et nō plenā fidē. Quidā dñi abfultit dñm filiu suū a malo demonio sanandū: elicit interrogatus vtz crederet: respondit et ait: Credo dñe: q̄ est fides: Sz ad iuuā incredulitatē meā: ergo nō plena fides. Sz qz fides nō est sup̄boz: sed hūiliū: dixit ad quosdā qui in se cōfidebāt tanq̄ iusti et spernebāt ceteros siluadine hanc: Duo hoies ascenderūt in templū orare: vnus phariseus et vnus publicanus. Phari**

seus dicebat: Hias tibi ago deus qz nō sum sic ceteri hoies. Diceret salte sicut multi hoies. Quid est sicut ceteri hoies: nisi deo p̄ter in seipm? Ego inquit iust? sum: ceteri peccatores. Nō sum sicut ceteri hoies: raptos: in iustis adulteri tē. Et ecce sibi ex vicino publicano maioris timoris occasio. Sic inquit publicanus iste: Ego inquit solus suz: iste de ceteris est. Non sum inquit talis qualis iste: p iusticias meas quibz iniquus non sum. ¶ Ieiuno bis in sabbaro: decimas do oim q̄ possideo. Quid rogauerit denique in uerbis ei? nihil iuente. Bledit orare: noluit deum orare: sed se laudare. Parz est nō rogare: sed se laudare: in sup̄ et rogantē in iudicare. ¶ Publicanus autē de longinquo stabat: deo tñ ipē p̄tinuabat. Cordis cōscia remouebat: pietas applicabat. ¶ Publicanus de longinquo stabat: sed dñs eū de p̄p̄inquo arredebāt. Excelsus em̄ dñs et hūilita respicit: excelsos autē: qualis erat ille phariseus: excelsa autē a lōge cogitāt: dñs a lōge cognoscit: sed nō ignoscit: adhuc audi hūilitate publicani. Parz est qz de longinquo stabat: sed hōc oculos suos ad celū leuabat. Resp̄tere sursum nō audebat: p̄mebat cōscientia: spes subleuabat. Adhuc audi: ¶ Percutiebat pectus suū. Penas d̄ seip̄o erigebat: p̄terea dñs confitenti parcebat. ¶ Percutiebat pectus suū dicez: Hic spiritus esto mihi peccator. Ecce quid rogar. Quid miraris si deus ignoscit: qm̄ ipse se agnoscit? De phariseo et publicano accepisti cōtrouersia: audi finiam: Audi si sup̄bi aculeator: et audi si reū hūilit: audi nunc iudice. ¶ Amen dico uobis: ueritas dicit: de dicit: iudex dicit: Amē dico uobis: descendit iustificat de templo publicanus ille magis: q̄ ille phariseus. Dic dñe causas. Ecce uideo publicanū iustificatū magis de templo descendere qz phariseū: quero qz? ¶ Quia ois qui se exaltat hūiliabit: et qz hūilitat exaltabit. Audi finiam: caue causam malā. Bli: ud dico: Audi si finiam: caue sup̄biā. Uideāt nūc audiāt ista nescio qui imp̄ garricēs et de uis uir ruitio p̄sumentes. Audiāt q̄ dicit: deus me hominem fecit: uultū me ipse facio. O peior et detestabilior phariseo. Phariseus ille quidē sup̄be iustus se dicebat: sed tñ inde ille gratias deo agebat. Hias tibi deus: qz nō sum sicut ceteri hoies. Hias tibi deus. Hias deo agit qz nō est sicut ceteri hoies: et tñ tanq̄ sup̄bus et in iustus reprehendit: nō qz deo gratias agebat: sed quia uelut nihil sibi addidit: piebat. Hias tibi: qz nō sum sicut ceteri hoies iniustus? Ergo tu iustus: ergo nihil rogas: ergo iustus plenus es. Ergo nō est temptatio uita hūana sup̄ per terrā. Ergo iam plenus: ergo iam abundans. Ergo iā nō est quare dicas: dimittite nobis debita nostra. Quis est q̄ impune oppugnat: q̄ am? Re phēdit q̄ sup̄be agit: q̄ as. Et ecce post dicit: p̄ro: ueritā: paraqz finiam. pcedit et puulitimo alpor: tant et offerunt rāgendi. Cui rāgendi nisi medi: co? Certe iam. Cui offerūt infantes rāgēdi. Cui? Saluatori. Si saluatori uicqz saluandi. Cui nisi illi q̄ uenit querere et saluare qd̄ perierat. Ubi isti perierant? Quanti ad ipos p̄p̄ie attrinēt: innocētes uideo: reatū quero. Un ap̄m audio: Per uatim hoies. Sz boiem intrauit petm̄ in o: bē terraz. Per vnū inquit boiem intrauit in mundū petm̄: et p̄ peccatū moze: et ita in oēs p̄trāsiuit in quo oēs peccauerūt. Veniāt ḡ paruuli: ueniant: audiant. Dñs dicit: ¶ Sinite puulos uenire ad me. Veniāt puuli: uel? **Luce. xi.**

Luce. xi. nob. ista. e. c. s. traria cooperatio dñs suaderet: qz oportet sp̄ orare et nō deficere adiecit et ait: Uerūm cū uenerit fili? hoies: putas inueniet fidē in terra? Si fides desit? cū oio perit. Quis em̄ orat qd̄ nō credit? Un beatus ap̄s cū ad orandū exhortaret ait: Ois q̄cūq̄ inuocauerit nomē dñi saluus erit. Et vt ostendēz: vt fide fonte esse oīonem: posse ire in uuluum ybi caput aque siccat adiungit argz ait: Quō ḡ inuocant in que nō crediderūt? Ergo vt oremus crez damus: et ipa fides nō deficiat qua oram? vel oze? mus. Fides fundit orationē: fusa oīo etiam ipsa imperat fidei firmitatē. Etenim ne in temptatōnibus deficeret fides. p̄terea deus ait: Vigilate et orate ne iniretis in temptatōnē. Quid est in temptatōnē inire: nisi a fide exire? In tantū enim temptatio phariseū fides deficiat. Nā vt ap̄t nouerit ebaritas uestra de fide: me deficeret et periret dixit dñm vigilare et orare ne iniretis in temptatōnē: eo loco euangeliū ait: Hac nocte postulat iurbarbanas uexare uos sicut tritici: et ego rogo p̄ te petre ne deficiat fides tua. Rogat qui tunc et nō rogat q̄ p̄clit. Qd̄ aut ait dñs: Cū uenerit filius hominis puras inueniet fide in terra: de fide dñs ait que p̄fecta est. Ipsa em̄ uir in terra inueniet. Ecce plena est ecclesia dei. Quis huc accederet si fides nulla esset? Quis non mōres trāfferet si plena esset fides? Attendite ipos ap̄os dimissis oibz suis: et calcata spe seculi dñm nō sequerentur nisi magna fide haberet: tñ si plena haberent fidem non dicerent: dñe auge nobis fidē. Uide etiā illū uirūq̄ de se confitente: uide fidē et nō plenā fidē. Quidā dñi abfultit dñm filiu suū a malo demonio sanandū: elicit interrogatus vtz crederet: respondit et ait: Credo dñe: q̄ est fides: Sz ad iuuā incredulitatē meā: ergo nō plena fides. Sz qz fides nō est sup̄boz: sed hūiliū: dixit ad quosdā qui in se cōfidebāt tanq̄ iusti et spernebāt ceteros siluadine hanc: Duo hoies ascenderūt in templū orare: vnus phariseus et vnus publicanus. Phari

